

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี คณะผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative approach) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative method) เพื่อศึกษา การรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว เส้นทาง เจ้าหน้าที่ที่ดูแลหรือรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว 85 แห่ง และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ คณะผู้วิจัยเลือกใช้ประชากรทั้งหมดเพื่อรวบรวมข้อมูล คือ แหล่งท่องเที่ยว 85 แห่ง ที่จัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวตามข้อมูลกรมการท่องเที่ยวเป็น 4 ประเภท (กรมการท่องเที่ยว, 2558) และแม่น้ำที่เป็นแม่น้ำสายเดียวที่ไหลผ่านจังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ประกอบด้วย เส้นทางภายในและที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันกับแหล่งท่องเที่ยว และผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ที่ดูแลและรับผิดชอบ แหล่งท่องเที่ยวแหล่งละ 1 คน ผู้บริหารและบุคลากรของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สาขาสุพรรณบุรี) จำนวน 2 คน และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์จำนวน 2 คน

เครื่องมือสำหรับการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ประกอบด้วย แบบสำรวจใช้เพื่อบันทึกข้อมูลจากการสำรวจ แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต ที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษาบริบท/สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว รวมถึง อุปกรณ์ภาคสนามเครื่องมือสำหรับการพัฒนา ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ต่อพ่วงอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการจัดทำแผนที่ โปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมช่วยวาดโปรแกรมด้านระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล และข้อมูลแผนที่ ที่แสดงขอบเขตของอำเภอ ขอบเขตของจังหวัดสุพรรณบุรี ถนนในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี และแม่น้ำสุพรรณบุรีหรือแม่น้ำท่าจีน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสำรวจภาคสนาม แบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เครื่องกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลก (GPS) เพื่อตรวจสอบกับตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว และเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษาบริบท สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต ดังนี้ 1. ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ประกอบด้วย ที่อยู่ รูปภาพ ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการ 2. ข้อมูลเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย ชั้นข้อมูลขอบเขตจังหวัด ขอบเขตอำเภอ และข้อมูลแบบเส้น (line) ได้แก่ ขอบเขตถนน ขอบเขตแม่น้ำ ในรูปแบบชั้นข้อมูล (*.shp) ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคสนามด้วยเครื่อง GPS จัดเก็บข้อมูลแบบจุด (point) ของตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 85 แห่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต และวิเคราะห์ออกแบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Geo-informatics) ด้วยโปรแกรมด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อจัดทำสารสนเทศแหล่งท่องเที่ยว

1. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลจากการศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรีสามารถอธิบายรายละเอียดในแต่ละประเด็นประกอบด้วย (1) การสำรวจ รวบรวม การจัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยว และ (2) การวิเคราะห์สร้างความเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การสำรวจ รวบรวมแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีจากการลงพื้นที่ภาคสนามตามวัตถุประสงค์ข้อแรกพบว่า มีประเภทแหล่งท่องเที่ยว 4 ประเภท จำนวน 85 แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เป็นจำนวนมากรวมกันแล้วมีถึง 55 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 64.7 เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองประเภทมีโบราณสถานรวมกันมากถึง 45 แห่ง จากข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด จะเห็นได้ว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มโบราณสถานมากที่สุด ขณะเดียวกันแหล่งท่องเที่ยวประเภทมนุษย์สร้างขึ้นก็จัดได้ว่ามีจำนวนมากเช่นกันแต่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภททางธรรมชาติน้อยมากเมื่อเทียบกับ 4 ประเภทซึ่งมีเพียงร้อยละ 8.24 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

(1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมี 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.24

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มี 27 แห่ง แบ่งเป็นกลุ่มย่อยโบราณสถาน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.59 แหล่งอารยธรรม 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 รวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 31.76

(3) แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมจำนวน 28 แห่ง โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณี 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 โบราณสถาน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.36 วิถีชีวิต 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.88 และหัตถกรรม 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 รวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 32.94

(4) แหล่งท่องเที่ยวมนุษย์สร้างขึ้น 23 แห่ง โดยมีขนบธรรมเนียมประเพณี 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 โบราณสถาน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.53 นันทนาการ 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.77 แหล่งเรียนรู้ 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 9.42 และแหล่งอารยธรรม 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.17 รวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 27.06

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีเมื่อแยกจำนวนแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ตั้งพบว่า อำเภอเมืองมีแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดถึง 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.47 รองลงมาอำเภอสามชุก

บางปลาม้าและอุทงที่มีแหล่งท่องเที่ยว 11 แห่ง 10 แห่ง และ 9 แห่งตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 12.94 11.76 และ 10.59 ตามลำดับ ส่วนอำเภอศรีประจันต์คิดเป็นร้อยละ 7.06 อำเภอด่านช้าง คิดเป็นร้อยละ 5.88 อำเภอเดิมบางนางบวชและอำเภอสองพี่น้องมีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวเท่ากันคือ 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 4.71 ขณะที่อำเภอหนองหญ้าไซมีจำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.53 และอำเภอ ดอนเจดีย์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดเพียง 2 แห่งคิดเป็นร้อยละ 2.35

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในแต่ละอำเภอตามประเภทของแหล่ง ท่องเที่ยวพบว่า อำเภอเมืองเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์กับแหล่งท่องเที่ยวมนุษยสร้างขึ้น มากที่สุด รองลงมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม แต่อำเภอเมืองไม่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ส่วน อำเภออุทงมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์กับแหล่งท่องเที่ยวมนุษยสร้างขึ้นมากคล้ายกับ อำเภอเมือง ตามด้วยแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แต่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม สำหรับอำเภอ สามชุกเป็นอำเภอเดียวที่มีแหล่งท่องเที่ยวครบทั้ง 4 ประเภท ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งแตกต่างกับอำเภอ ดอนเจดีย์ ที่มีเพียงแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์เท่านั้น ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นเลย ใกล้เคียงกับอำเภอหนองหญ้าไซมีเพียงแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์กับแหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมเท่านั้น ขณะที่อำเภอเดิมบางนางบวชก็มีแหล่งท่องเที่ยวเพียง 2 ประเภทคือ แหล่ง ท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมกับแหล่งท่องเที่ยวมนุษยสร้างขึ้นเช่นกัน ส่วนอำเภอด่านช้างเป็นอำเภอที่มี ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีอุทยานแห่งชาติจึงมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุดถึง 3 แห่งจาก 7 แห่งของจังหวัดสุพรรณบุรี อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวอีก 2 ประเภททั้งแหล่งท่องเที่ยวมนุษยสร้างขึ้นและ แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมนั้นสัมพันธ์กับธรรมชาติ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องวิถีชีวิตของ ชุมชนในพื้นที่สูงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเขื่อนกักเก็บน้ำที่เกิดจากวนอุทยาน สำหรับ อำเภอบางปลาม้าและอำเภอศรีประจันต์มีลักษณะของประเภทแหล่งท่องเที่ยวเหมือนกันคือ มีแหล่ง ท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวมนุษยสร้างขึ้น สุดท้ายอำเภอสองพี่น้องมีแหล่งท่องเที่ยว 3 ประเภท ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม แหล่ง ท่องเที่ยวมนุษยสร้าง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

โดยสรุปแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละอำเภอมีประเภทที่แตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ เช่น อำเภอ ที่มีความเป็นมาที่ปรากฏในอดีตมายาวนานก็จะมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มากกว่าอำเภออื่น อย่างเช่น อำเภอเมือง อำเภออุทง ขณะที่อำเภอที่มีภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาก็มีแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติมาก คือ อำเภอด่านช้าง ส่วนแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมมีกระจายอยู่ในเกือบทุก อำเภอ เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นเมืองที่มีวิถีชีวิต อีกทั้งมีโบราณสถานเก่าแก่จำนวนมาก ซึ่งโบราณสถานส่วนใหญ่ในจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และ ศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนโบราณสถานของกรมศิลปากร

สรุปผลการวิจัยที่วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการนำข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลคุณลักษณะที่สำรวจ รวบรวมแหล่งท่องเที่ยว ตามวัตถุประสงค์การจัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่อง ท่องเที่ยวด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สามารถทำสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 5

สารสนเทศ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยแผนที่เฉพาะ ซึ่งแสดงแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนี้

1. สารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรี
2. สารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
3. สารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
4. สารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม
5. สารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

คณะผู้วิจัยได้จัดทำสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในลักษณะแผนที่ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้สนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว หรือเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็นภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้อย่างง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน โดยที่แผนที่ประกอบด้วยสัญลักษณ์แผนที่ และการวางองค์ประกอบของแผนที่ ดังนี้

สัญลักษณ์แผนที่ (map symbol) ที่ใช้ในการจัดการทำแผนที่ ได้แก่ สัญลักษณ์จุดเพื่อแยกประเภทแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภท โดยที่สัญลักษณ์จะแยกตามประเภทย่อยของแต่ละประเภทของแหล่งท่องเที่ยว และสัญลักษณ์เส้นเพื่อแสดงการแยกประเภท แม่น้ำ ถนน และขอบเขตอำเภอ และขอบเขตจังหวัดเพื่อให้ผู้ใช้แผนที่เข้าใจ

สำหรับการวางองค์ประกอบของแผนที่ มีรายละเอียดตามลักษณะของข้อมูลที่เหมาะสมกับการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

1. เนื้อหาของแผนที่แสดงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด และแสดงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวแยกตามประเภททั้ง 4
2. ขอบระวางแผนที่ แสดงข้อมูลค่าพิกัดในขอบเขตของพื้นที่การวิจัย โดยแผนที่ทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้แสดงขอบเขตพิกัดของจังหวัดสุพรรณบุรี ในโซน 47 ตามระบบพิกัดยูทีเอ็ม
3. ชื่อแผนที่ ใช้แสดงข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยตามขอบเขตของการวิจัย
4. คำอธิบายสัญลักษณ์ ประกอบด้วยรูปสัญลักษณ์และชื่อของสัญลักษณ์ที่อธิบายประเภทของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่ง
5. เครื่องหมายทิศ คณะผู้วิจัยใช้เครื่องหมายทิศแสดงไว้ในแผนที่ด้านบนมุมซ้าย
6. แผนที่แทรก ใช้เพื่อแสดงแผนที่ส่วนขยายที่ใช้อธิบายขอบเขตจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยรูปแผนที่แทรกจำนวน 2 รูป ได้แก่ รูปแผนที่ประเทศไทยที่นำมาใช้แสดงส่วนขยายของจังหวัดสุพรรณบุรีและรูปแผนที่อำเภอเมือง

1.2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์สร้างความเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี คณะผู้วิจัยจัดทำและสร้างความเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีด้วยการออกแบบคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวเพื่อทำเส้นทางการท่องเที่ยวจากการวิเคราะห์ใน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกประเภทแหล่งท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทแหล่งท่องเที่ยว โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT analysis) พบว่า ประเภทแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีจุดแข็งและโอกาส คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์กับประเภทศิลปวัฒนธรรม (โบราณสถาน)

ขั้นตอนที่ 2 การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์กับประเภทศิลปวัฒนธรรม โดยที่แหล่งท่องเที่ยวทั้งสองประเภทมีจำนวน 55 แห่ง

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้วยแบบประเมินแหล่งท่องเที่ยวโดยคณะผู้วิจัยพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในระดับดีขึ้นไปมีจำนวน 17 แห่ง

ขั้นตอนที่ 4 การคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพดีขึ้นไปผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3 มีแหล่งท่องเที่ยว 17 แห่ง นำมาวิเคราะห์สร้างการเชื่อมโยงจากการวิเคราะห์เส้นทางและระยะทาง มีสถานที่อยู่ในเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ภายใน 1 วัน มีจำนวน 14 แห่ง

ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีจากขั้นตอนที่ 4 พบว่า สามารถจัดทำเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้ 2 เส้นทาง

สรุปจากทั้งห้าขั้นตอนผลการวิเคราะห์เพื่อให้ได้เส้นทางที่ดีที่สุดพบว่า แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ภายใน 1 วัน โดยมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 14 แห่งที่มีศักยภาพสามารถนำมาจัดเส้นทางได้สองเส้นทาง ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานในเขตเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นเส้นทางขนานแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) กับเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานบนทางหลวงหมายเลข 340 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานเส้นทางที่ 1 อำเภอเมือง จากการวิเคราะห์เส้นทางที่ดีที่สุดพบว่า เส้นทางนี้มีระยะทาง 20.5 กิโลเมตร จึงสามารถจัดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ใน 1 วัน ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว 8 แห่ง แต่เนื่องจากในบริเวณแหล่งท่องเที่ยววัดแค มีแหล่งท่องเที่ยวคุ้มขุนแผนอยู่ด้วยจึงมีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น แหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดประกอบด้วย

จุดที่ 1 วัดพระรูป	ตั้งอยู่ที่ตำบลรั้วใหญ่	อำเภอเมือง
จุดที่ 2 วัดป่าเลไลยก์วิหาร	ตั้งอยู่ที่ตำบลรั้วใหญ่	อำเภอเมือง
จุดที่ 3 ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	ตั้งอยู่ที่ตำบลรั้วใหญ่	อำเภอเมือง
จุดที่ 4 วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ	ตั้งอยู่ที่ตำบลรั้วใหญ่	อำเภอเมือง
จุดที่ 5, 6 วัดแค และคุ้มขุนแผน	ตั้งอยู่ที่ตำบลรั้วใหญ่	อำเภอเมือง
จุดที่ 7 วัดหน่อพุทธางกูร	ตั้งอยู่ที่ตำบลพิหารแดง	อำเภอเมือง

จุดที่ 8 วัดพร้าว

ตั้งอยู่ที่ตำบลโพธิ์พระยา อำเภอเมือง

จุดที่ 9 วัดวรจันทร

ตั้งอยู่ที่ตำบลโพธิ์พระยา อำเภอเมือง

2. เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานเส้นทางที่ 2 อำเภอบางปลาม้า-เมือง-ศรีประจันต์-สามชุก-เดิมบางนางบวช จากการวิเคราะห์เส้นทางที่ดีที่สุดพบว่า เส้นทางนี้มีระยะทาง 59.4 กิโลเมตร จึงสามารถจัดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ใน 1 วัน ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยว 5 แห่ง ประกอบด้วย

จุดที่ 1 วัดน้อย	ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกคราม	อำเภอบางปลาม้า
จุดที่ 2 วัดสนามไชย (ร้าง)	ตั้งอยู่ที่ตำบลสนามชัย	อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
จุดที่ 3 วัดบ้านกร่าง	ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านกร่าง	อำเภอศรีประจันต์
จุดที่ 4 วัดบ้านทิง (วัดโพธิ์เงิน)	ตั้งอยู่ที่ตำบลสามชุก	อำเภอสามชุก
จุดที่ 5 วัดเขานางบวช	ตั้งอยู่ที่ตำบลนางบวช	อำเภอเดิมบางนางบวช

2. อภิปรายผล

การรวบรวมทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีผลจากการวิจัยพบว่า มีประเภทแหล่งท่องเที่ยว 4 ประเภท จำนวน 85 แห่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว (2558) ที่มีการจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จำนวนมากรวมกันแล้วมีถึง 55 แห่ง และพบว่าแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภออู่ทอง โดยมีแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์มากที่สุดเป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี, 2555) และเมื่อทำการจำแนกแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นสี่ประเภท แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประเภทโบราณสถานมีมากที่สุด สอดคล้องกับระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กรมการท่องเที่ยว, 2558) และเป็นไปในทิศทางเดียวกับข้อมูลการจดทะเบียนโบราณสถานของกรมศิลปากร แต่แตกต่างกับการศึกษาการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์โครงข่ายในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อแนะนำเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี (ธัญญรัตน์ ไชยคราม, 2555) ที่ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวได้ 67 แห่ง โดยแบ่งตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์วิทยา แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

สำหรับการสำรวจและเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่จริงแต่ละแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจัดทำฐานข้อมูลในรูปแบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (spatial database) และจัดทำฐานข้อมูลเชิงคุณลักษณะ (attribute database) ได้แก่ ประเภท ชื่อ อำเภอ ตำบล ข้อมูลทั่วไป และรูปภาพของแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับ

การศึกษาของณรงค์ พลริกษ์, (2557) ที่การจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้วยการรวบรวมข้อมูลค่าพิกัดโดยใช้เครื่องอ่านพิกัดทางภูมิศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชน: สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ของพัชรินทร์ เสริมการดีและธีระ สุภเพียร, (2558) ที่จัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เส้นทางการท่องเที่ยวชุมชน: สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง อีกทั้งยังเป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในตำบลคลองศก อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของเพ็ญประไพ ภูทอง, จิตรพงษ์ เจริญจิตร และณัฏริกา แซ่จิว (2558) ที่จัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจะได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลเชิงพื้นที่ พร้อมด้วยจัดทำฐานข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ประกอบด้วยข้อมูลพิกัดที่ตั้ง ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ฯลฯ ของสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมด

การจัดทำสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสนับสนุนการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวจากฐานข้อมูลในรูปแบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และฐานข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ผลจากการศึกษาพบว่า สารสนเทศภูมิศาสตร์ที่ได้ทั้ง 5 สารสนเทศ จากฐานข้อมูล 85 แหล่งท่องเที่ยว ในรูปแบบแผนที่เฉพาะของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ 1) แผนที่หรือสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดของจังหวัดสุพรรณบุรี 2) แผนที่หรือสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 3) แผนที่หรือสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 4) แผนที่หรือสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และ 5)แผนที่หรือสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นไปตามหลักการจัดทำแผนที่ด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่จัดทำเป็นแผนที่ตามประเภทแหล่งท่องเที่ยวสอดคล้องกับการจัดทำภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด (ณรงค์ พลริกษ์, 2557) ที่จัดทำสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวด้วยแผนที่เฉพาะด้วยเทคนิคการซ้อนทับกันของข้อมูลในแต่ละชั้นของข้อมูลได้เป็นแผนที่แสดงที่ตั้ง และสอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาาระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดนครปฐม (สมพล สุขเจริญพงษ์ และกมลชนะสุข, 2558) ที่การออกแบบการแสดงผลระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดนครปฐมซึ่งแสดงข้อมูลเชิงพื้นที่ของข้อมูลพื้นฐานจังหวัดนครปฐม ซึ่งจะเห็นตำแหน่งที่ตั้งของโครงการซึ่งซ้อนทับอยู่บนแผนที่แสดงอาณาเขตพื้นที่ของจังหวัดนครปฐม เช่นเดียวกับการศึกษาของจิราพร นามพรรณ (2554) ศึกษาการประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์สถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบ shape file ระบบพิกัดภูมิศาสตร์ ที่ประกอบด้วย ค่าพิกัดตำแหน่งจุดที่ตั้งและข้อมูลรายละเอียดทั้งหมดมีจำนวน 63 แห่ง

การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวประเภท

ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในระดับดีขึ้นไปมีจำนวน 14 แห่ง ได้แก่ วัดพระรูป วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง วัดแคและคุ้มขุนแผน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดหน่อพุทธางกูร วัดพรา้ว วัดวรจันทร วัดน้อย วัดสนามไชย (ร้าง) วัดบ้านกร่าง วัดบ้านทิง (วัดโพธิ์เงิน) และวัดเขานางบวช ที่สอดคล้องตามแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว (2557) ในสามองค์ประกอบ ด้านศักยภาพการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของณรงค์ พลธิ์รักษ์, (2556) ที่ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้คู่มือการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์การสร้างเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในรูปแบบแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ภายใน 1 วัน จากแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 14 แหล่งที่มีศักยภาพสามารถนำมาจัดเส้นทางได้สองเส้นทาง และกำหนดให้ทุกเส้นทางเริ่มต้นที่สถานที่ท่องเที่ยวแรกของแต่ละเส้นทาง ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานในเขตเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นเส้นทางขนานแม่น้ำสุพรรณบุรี (ท่าจีน) กับเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานบนทางหลวงหมายเลข 340 สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การจัดการเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดชลบุรีพิจารณาจากประเภทและความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในอำเภอต่าง ๆ โดยสามารถจัดเป็นเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนแบบ 1 วัน และ 2 วัน 1 คืน และกำหนดให้ทุกเส้นทางเริ่มต้นที่สถานที่ท่องเที่ยวแรกของแต่ละเส้น (ณรงค์ พลธิ์รักษ์, 2556) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์โครงข่ายในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อแนะนำเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี (ธัญญรัตน์ ไชยคราม, 2555) เพื่อเสนอแนะเส้นทางเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีที่เหมาะสมตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว ทั้งด้านระยะทาง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโครงข่ายได้แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีภายใน 1 วัน 4 เส้นทางซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านการจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวเพื่อทำเส้นทางท่องเที่ยว

สำหรับการวิเคราะห์สร้างเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในรูปแบบแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้การวิเคราะห์โครงข่ายเชิงพื้นที่ (network analyst) เพื่อหาเส้นทางที่ดีที่สุดเริ่มด้วยการเลือกเส้นทางที่ดีที่สุด (Best route) ด้วยการสร้าง Network dataset แล้วกำหนดตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทาง แล้วนำมาวิเคราะห์หาเส้นทางที่ดีที่สุดโดยพิจารณาในเรื่องของระยะทาง เพื่อหาเส้นทางที่เหมาะสมในการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรีและจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้ภายใน 1 วัน โดยใช้ระยะเวลาน้อย ระยะทางสั้น พบว่าเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานในเขตเมืองสุพรรณบุรี เริ่มต้นจากวัดพระรูป วัดป่าเลไลยก์วรวิหาร ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง วัดแคและคุ้มขุนแผน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดหน่อพุทธางกูร วัดพรา้ว วัดวรจันทรตามลำดับระยะที่ดีที่สุดคือ 20.5 กิโลเมตร ส่วนเส้นทางท่องเที่ยว

ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานบนทางหลวงหมายเลข 340 เริ่มต้นที่วัดน้อย วัดสนามไชย (ร้าง) วัดบ้านกร่าง วัดบ้านทิง (วัดโพธิ์เงิน) และวัดเขานางบัวตามลำดับระยะที่ดีที่สุดคือ มีระยะทาง 59.4 กิโลเมตร สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์โครงข่ายในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อแนะนำเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีของธัญญรัตน์ ไชยคราม (2555) จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามการเชื่อมโยงในการคมนาคมเพื่อเป็นทางเลือกที่หลากหลายในการเดินทางให้แก่นักท่องเที่ยว และมีการแสดงรายละเอียดของทิศทางการเดินทางในแต่ละเส้นทาง โดยลำดับของสถานที่ท่องเที่ยว เรียงลำดับตามระยะทางห่างจากจุดเริ่มต้น จนถึงจุดสิ้นสุดของการเดินทางของทุกเส้นทางการท่องเที่ยว และยังสอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญประไพ ภูทอง, จิตรพงษ์ เจริญจิตรและณัฏริกา แซ่จิว (2558) ที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางที่สั้นที่สุดจากปัจจัยที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์เส้นทาง ได้แก่ ระยะทาง เส้นทางที่ได้จากการวิเคราะห์หาเส้นทางที่สั้นที่สุดที่สามารถเดินทางท่องเที่ยวภายในระยะเวลา 1 วัน

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยเพื่อการสำรวจ รวบรวมแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี การจัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยว และการวิเคราะห์การสร้างความเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในรูปแบบแผนที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว ควรนำเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งสองเส้นทางมาปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวและมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานในเขตเมืองสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นเส้นทางที่แหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งได้รับการขึ้นทะเบียนโบราณสถานและประกาศใน พ.ร.บ. ทุกแห่งและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ส่วนเส้นทางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม: โบราณสถานบนทางหลวงหมายเลข 340 เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ใน 5 อำเภอ และเกือบทุกแห่งได้รับการขึ้นทะเบียนโบราณสถานและประกาศใน พ.ร.บ.

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรหารูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมเพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อขยายจำนวนนักท่องเที่ยว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวควรมีการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งสองเส้นทางเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ เพราะแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทางทั้งสองเหมาะกับไลฟ์สไตล์ของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. นักวิชาการหรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรมีการปรับปรุงสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการศึกษา สํารวจ รวบรวมฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวมีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เช่นจำนวนแหล่งท่องเที่ยวในปี 2554 มี 55 แห่ง ปี 2558 มี 85 แห่ง ปี 2560 มีเพิ่มขึ้นเป็น 101 แห่ง
2. นักวิชาการหรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวสามารถนำผลการวิจัยจากการทำสารสนเทศภูมิศาสตร์แสดงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีของคณะผู้วิจัยไปจัดทำระบบสารสนเทศออนไลน์ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาใช้งานได้ง่าย